

været den samlede Lovgivningsmagt Mening ved Nedsættelse af Sparekassekommissionen.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds mente, at det var en fortræffelig Vittighed den Bestemmelse, der var truffen i § 15 i Lovforslaget om Tinglæsningsafgifter, som lyder saaledes: „Den fornødne Attest om Læsningen i Forbindelse med de Anmærkninger, hvortil Læsningen giver Retsskriveren Anledning, bliver at paaføre Dokumentet uden Betaling.“ Dette er naturligvis kun indført her, fordi der tidligere har været krævet Betaling derfor. Det er ikke nogen Bestemmelse, der ikke har nogen Hensigt. Det er for i det hele taget at fremhæve Princippet i Tinglæsningsforslaget, at forskellige af de Biforretninger, der følge med Tinglæsningen, og som tidligere have været belagte med særlige Afgifter, nu ere blevne fri, hvorimod man samler det hele i et stort, samlet Gebyr.

Det ærede Medlem mente sig aldeles fri for den slemme Sygdom, jeg var inde paa i Gaar, Skattehysterien. Jeg kan ikke se andet, endfat det ærede Medlem dog havde en lille Rem af Huden, naar han under Omtalen af denne Stempellov sagde, at vi ved den vilde gøre vore Vilkaar fattige og ringe. Hvis virkelig vort Lands Erhvervsvilkaar kunne blive fattige og ringe ved en Forhøjelse af Omsætningsstemplet som den, her er foreslaaet, maatte de i Forvejen være saa fattige og ringe, at der vist intet Haab var for os. Jeg tror, at der i det hele og store kun vil blive forbigaaende Vanskeligheder, at det er et godt og sundt Næringsliv, vi have, og jeg tror ingenlunde, at disse Afgifter paa noget som helst Punkt ville kunne gøre vort Næringslivs Vilkaar fattige og ringe. Det er netop et Udslag af den lidt sygelige Betragtning af Skatteforhøjelser, som jeg paatalte i Gaar.

Endelig skal jeg sige nogle Ord til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Han lagde en ejendommeligt Betydning ind i, hvad jeg havde sagt om den Glæde, hvormed jeg troede, at disse Lovforslag vilde blive modtagne ude i Landet i hvert Fald i den Del af Befolkningen, der slutter sig til Venstre. Det motiverede jeg paa ingen Maade med — og det laa heller ikke i min Tanke —, at det skulde være, fordi den glædede sig over her at være sluppen saa overordentlig let. Jeg paaviste med Eksempler særlig fra Jernbanetakstlovsforslaget, og jeg kunde ogsaa have paavist det ved Eksempler fra dette

Lovforslag, som heller ikke undtager Omsætningen af fast Ejendom fra Forhøjelserne, at denne Befolkning sandelig ogsaa har faaet sin Part af Byrden. Det er altsaa slet ikke, fordi man mener selv at være sluppen saa overordentlig billig, at man har modtaget disse Forslag med Tilfredshed. Nej, det er, fordi man har haft en virkelig samfundsmæssig Betragtning af dette Forhold og har set, at det er af afgørende Betydning at opnaa Balance; og fordi man har set, at naar man skulde opnaa Balance, maatte alle bringe Ofre. Det er slet ikke, fordi jeg monopoliserer denne sunde og gode Følelse for et enkelt Parti eller for enkelte Dele af Befolkningen. Jeg føler mig, indtil jeg bliver overbevist om det modsatte, overbevist om, at f. Eks. den københavnske Forretningsverden ogsaa vil forstaa, at selvfølgelig maa de Omsætninger, hvori den er interesseret, ogsaa yde deres Bidrag til den Forhøjelse af Indtægterne, der kommer til at hvile paa denne Lov. Jeg tror kun, det er den mere letbenede Opinion i København, der har rejst sig med saa megen Styrke mod disse Love. Jeg tillægger paa ingen Maade f. Eks. den københavnske solide Forretningsverden lignende Tendenser.

Det ærede Medlem vendte sig mod den foreslaaede Stempelforhøjelse paa Aktier, Veksler og Checks, dog langt fra med den samme Styrke. Det var Checkstemplet, som det ærede Medlem særlig drog i Ledning mod, og det var der flere af de tidligere Talere, der ogsaa gjorde. Med Hensyn til Aktieselskaber kan jeg henholde mig til, hvad jeg før nævned; Forsvaret for den betydelige Forøgelse, der her foreslaas, findes bl. a. i den Omstændighed, at Aktieselskaberne netop unddrage Staten en Omsætningsafgift, den vilde have faaet, hvis Ejendommen ikke var gaaet over til et Ejendomsselskab eller et Aktieselskab.

Jeg vender mig til Spørgsmaalet om Checkstempet, som efter det ærede Medlems Mening vil være ødelæggende. Det er, saa vidt jeg forstod ham, egentlig det eneste af de Forslag, som her ere stillede, som han mente vilde have en uheldig og hemmende Virkning paa Omsætningen. Jeg deler nu ikke det ærede Medlems Frygt i den Henseende. Jeg indrømmer, at det er den af de foreslaaede Forhøjelser paa Omsætningen af den bevægelige Formue, som jeg er gaaet til med størst Betænkelighed, og det ganske særligt af den Grund, det ærede Medlem ogsaa berørte, at en forholdsvis ny Lov som Checkloven af 1897 udtrykkelig har fastslaaet Stem-